

KINH KIM SẮC ĐỒNG TỬ NHÂN DUYÊN

QUYỂN 7

Bấy giờ, vua A-xà-thế cùng với vô số trăm ngàn đại thần tùy tùng đã đến chỗ đông người ấy, thấy các tướng đặc biệt hiện ra, thấy Đồng tử Kim Sắc có ánh sáng rực rỡ như vầng trăng, ngồi trên đài hoa sen như ánh trăng rằm giữa trời thu trong suốt, lại có các phướn bằng vàng, ánh sáng rực rỡ, trang nghiêm kỳ diệu.

Thấy rồi, nhà vua rất ngạc nhiên, cho là việc vô cùng kỳ lạ, hiếm có, lông tóc dựng đứng, mặt mày rạng rỡ, như biển gợn sóng nhỏ lăn tăn, càng tăng thêm lòng tin thanh tịnh, liền hướng đến Tôn giả A-nan, toàn thân phủ phục sát đất, cung kính hết lòng lễ bái dưới chân. Sau đó chấp tay kính trọng nhìn ngắm Tôn giả A-nan rồi nói kệ:

*Quy y Thánh giả bậc tối thượng
Hành động Tôn giả thật tốt đẹp
Có thể cứu hết người trong hội
Lại còn đưa tay giúp chúng con.
Những người chúng con vào lúc này
Nếu chẳng được Tôn giả tiếp độ
Một tiếng động lớn ở trong hội
Tất cả chúng con đều bị hoại.
Nếu chẳng được Tôn giả cứu giúp
Việc lợi chúng sinh đều ngừng lại
Hôm nay chúng con cùng chúng hội
Bị lửa lớn thiêu đốt hành hạ.
Lạ thay! Tôn giả trí thù thắng
Tâm thiện thương xót rất đủ đầy
Việc làm cao cả thật hiếm có
Diễn giải rõ ràng thật lạ kỳ.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Hiện bày thần biến như mây thiện
Chúng con thấy việc chưa từng có
Ánh sáng lớn vắng lặng cao tột
Không khác với ánh sáng Như Lai.
Thế gian chất chứa các khốn khổ
Thánh giả làm chủ ra tay độ
Làm lợi ích lớn cho chúng sinh
Như Phật Từ bi thương yêu khắp.
Thế Tôn quán khắp các thế gian
Chúng con thấy đều được vui vẻ
Nay Tôn giả soi chiếu thế gian
Giữ gìn pháp thanh tịnh Như Lai.*

Vua A-xà-thế nói kệ khen ngợi rồi mới cảm thấy thỏa mãn ý nguyện, trong lòng vui vẻ liền bước tới vòng sắt trói người kia, đưa hai tay tiếp đón Đồng tử Kim Sắc, tâm vô cùng hoan hỷ như được đứa con yêu mến.

Khi ấy, Đồng tử từ tòa sen thản nhiên bước xuống. Nhà vua do lòng thương mến sâu xa liền bước đến trước ôm choàng lấy Đồng tử vỗ về hai ba lần, ánh mắt nhìn ngắm Đồng tử không rời và nói kệ:

*Như ta lúc trước lên ngôi vua
Khi ấy niềm vui không lớn lắm
Thấy người thoát được khỏi khổ lớn
Nỗi vui mừng tăng hơn gấp bội.
Ánh mắt sáng ngời trên gương mặt
Giống như cánh đóa hoa sen xanh
Như ánh sáng mặt trăng trong suốt
Hôm nay chúng con được chiêm ngưỡng.
Tướng mạo cân đối lại thanh nhã
Trang nghiêm bằng đủ các công đức
Các phần thân thể đều đầy đặn
Nét tươi sáng rạng rỡ thích nhìn.
Trước ông đã gặp những người nào
Kẻ đó rất ác không lòng thương?
Do ông được mọi người thương mến*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Sắp đem giết hại và vứt bỏ.
Việc ông làm rất là rõ ràng
Lời nói ra ai cũng thích nghe
Tướng mạo nghiêm trang đời hiếm có
Thế gian người nào không yêu mến.
Đức hạnh như vậy ai sân giận
Công đức vậy lẽ nào gây tội
Giống như tâm kim cương chân thật
Vì sao ở đây làm sai đi?
Những người có trái tim sắt đá
Và những kẻ không có suy nghĩ
Những người tâm thức bị hủy hoại
Nên đối với ông không thương xót.
Ngọn lửa kim cương bùng cháy mạnh
Như có người để trên đầu ta
Lại như kiếm bén đâm vào ngực
Thấy giết hại ông cũng như vậy.
Lại như sấm sét chấn động lớn
Trên không đánh xuống vào tim ta
Nay ông được mọi người thương mến
Người nào ra lệnh giết hại ông?
Khổ thay! Người nào nói lời ác
Bảo rằng ông gây ra nghiệp này
Do tâm cực ác oán kết vào
Đối với ông lại không thương mến.
Lẽ nào thân chết đến quá nhiều
Người nào lại hiểm ác như vậy?
Khi trước người nào muốn giết ông
Ông hãy mau nói rõ ta nghe.

Nghe vua A-xà-thế nói như vậy, Đồng tử Kim Sắc liền suy nghĩ: “Nếu hôm nay ta đem sự việc trước kia tâu trình đầy đủ cho vua nghe, há chẳng phải ta lại tạo nghiệp ác với đại thần Dũng Lệ chăng. Vì sao? Vì tánh vua nóng nảy, khi hiểu rõ sự việc thì sẽ hại tánh mạng người kia.” Rồi tự suy nghĩ tiếp: “Phải tự xét kỹ về nghiệp đời trước. Sống ở đời trước, ta đã trải qua các kiếp, chắc chắn

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

đã tạo các nghiệp chẳng tốt, nay đã thành thực, mới có quả báo rõ ràng, nên nghiệp nhân nơi đời trước không thể không có quả báo. Nay ta thật không có lỗi, bị người khác muốn giết hại, nên khiến trừ bỏ.”

Nghĩ vậy rồi, quyết định không còn phân vân, liền đến trước vua, nói kệ:

*Như tôi ở vào đời quá khứ
Tự gây ra các nghiệp chẳng thiện
Nghiệp thành quả chín thật rõ ràng
Báo ứng hiện hành ngày hôm nay.
Nhận lấy thật chẳng phải quả tốt
Đều do đã gây nhân bất thiện
Nay chịu quả báo thật không nghi
Vì tôi vua nên xem xét kỹ.*

Nói kệ xong, Đồng tử đến trước Tôn giả A-nan, toàn thân phủ phục xuống đất, đánh lễ nơi hai chân, rồi lui qua một bên. Khi ấy, Tôn giả bảo Đồng tử:

–Này Đồng tử! Nàng Ca-thi Tôn-na-lợi trước bị rắn độc cắn vào chân, ông hãy dùng năng lực gia trì chân thật, làm cho mau được bình phục như cũ, cũng làm cho tất cả đại chúng trong chúng hội này đều phát sinh lòng tin thanh tịnh.

Nghe Tôn giả nói, Đồng tử Kim Sắc muốn làm cho tất cả chúng sinh phát tâm vững bền liền tư duy dững mãnh, phát ra năng lực gia trì chân thật. Nếu pháp chân thật thì lời nói cũng sẽ chân thật: Ta với nàng Ca-thi Tôn-na-lợi nhất định chưa từng phát sinh một chút phiền não, hoặc tham, hoặc sân, hoặc si, hoặc hại, hoặc các tâm sở tùy phiền não khác. Pháp chân thật tức là lời nói cũng chân thật sẽ làm cho nọc độc trong thân người nữ này được tiêu trừ và trở lại như cũ.

Đồng tử nghĩ nhớ đến năng lực gia trì chân thật xong, nọc độc trong người nàng Ca-thi Tôn-na-lợi liền tiêu trừ và nàng tỉnh lại, trở lại an vui như trước, quay nhìn bốn phía thấy được tất cả đại chúng trong chúng hội.

Khi ấy, tất cả vô số trăm ngàn hàng trời, người trong đại chúng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

cùng lúc nói:

–Kỳ lạ thay! Hiếm có thay! Đồng tử Kim Sắc tâm ý thật là thanh tịnh. Có thần lực, oai lực lớn mới có thể làm được như vậy. Do năng lực gia trì chân thật mà vị ấy đã làm cho nàng Ca-thi Tôn-na-lợi được thân thể an ổn và sống trở lại.

Bấy giờ, nàng Ca-thi Tôn-na-lợi nhìn kỹ chúng hội, mới thấy trong rừng bỏ thây chết có Tôn giả A-nan và đại chúng Tỳ-kheo đứng theo hình bán nguyệt, có nhiều ánh sáng báu rực rỡ, đẹp đẽ, thứ tự ngồi trên tòa Sư tử, cũng thấy vua A-xà-thế cùng vô số trăm ngàn quần thần tùy tùng đang ở trong chúng hội. Lại thấy mình đang nằm trên sàn tre, trang sức lụa là, đủ các màu sắc xanh, vàng, đỏ, trắng. Thấy vậy, đồng nữ rất hoang mang, sợ sệt, nghĩ: “Ta đây đang nằm mộng mà thấy hay sao, tâm ta mê loạn hay sao, nghiệp mình làm nay đưa đến như vậy hay sao?” Sau đó, thân tộc cô ta nói rõ hết sự việc lúc trước và bảo:

–Sự việc này đều nhờ Tôn giả A-nan đoái hoài đến đây và hiện bày sức thần thông làm cho cô sống lại.

Nghe nói rồi, đồng nữ liền đến trước Tôn giả A-nan phát tâm tin kính thanh tịnh tột bậc, rất thán phục, rồi tự mình suy xét nhớ lại mọi sự việc trước kia ở trong khu vườn của thương chủ Nhật Chiêu, bị đại thần Dũng Lệ muốn giết hại, cái chết cận kề, làm cho tâm ý mê loạn rất chán nản đối với những hoạn nạn do kẻ ác gây ra. Xét thân người nữ có nhiều tổn não. Khổ thay, khổ thay! Gọi là người nữ so với các đồng loại khác rất là thấp kém, là nơi tập hợp các khổ. Nay ta làm thế nào để có thể bỏ được thân người ô uế đáng chán này?

Nghĩ vậy rồi, liền đứng dậy rời khỏi chúng hội, tìm một tấm vải đẹp, cầm đến trước Tôn giả A-nan, nghiêm trang đánh lễ dâng lên và phát sinh tâm tin kính thanh tịnh hết mực, nghĩ đến công đức cao cả của Tôn giả A-nan trước đây đã dùng lực gia trì chân thật làm cho mình được an ổn, pháp của Tôn giả là chân thật, lời nói của Tôn giả cũng chân thật. Trong hàng đệ tử của Như Lai, Tôn giả là bậc học rộng đệ nhất, là bậc rất tối thắng trong các bậc tối thắng, là bậc tối thượng trong các bậc tối thượng, là rồng trong hàng Thanh văn, là sư tử trong hàng Thanh văn, là Đại tiên trong hàng Thanh văn, là bậc

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

hiền lành trong hàng Thanh văn, là hoa sen hồng trong hàng Thanh văn, là hoa sen vàng trong hàng Thanh văn, là hoa sen trắng trong hàng Thanh văn, là bậc Điều ngự trong hàng Thanh văn, là thầy hướng dẫn trong hàng Thanh văn, là mặt trăng trong hàng Thanh văn, là mặt trời trong hàng Thanh văn, là vật báu trong hàng Thanh văn, là viên ngọc quý trên búi tóc trong hàng Thanh văn, là vị nghe pháp nhiều, nắm giữ giáo pháp. Vị A-la-hán này đã đoạn tận các lậu, việc cần làm đã làm xong, đã bỏ gánh nặng xuống, đã làm được lợi ích cho mình, trừ hết các ràng buộc của phiền não, tâm hoàn toàn giải thoát, có thân thông lớn, đầy đủ oai đức lớn, ánh sáng lớn, là ruộng để bố thí lớn, Tôn giả đã có những công đức lớn như vậy, nếu pháp chân thật thì lời nói cũng chân thật, sẽ làm cho ta hôm nay chuyển thân người nữ thành tướng người nam.

Khi nói ra lời này, nhờ vào lực gia trì chân thật của Tôn giả nên chỉ trong khoảng sát-na, Đồng nữ Ca-thi Tôn-na-lợi liền chuyển thân nữ thành thân nam, có đầy đủ sắc tướng trang nghiêm đẹp đẽ, mọi người đều ưa nhìn, có cả y phục đẹp, đồ trang sức đầy đủ.

Lúc ấy, trên hư không tự nhiên mưa các loại vải trời rất tốt đẹp, rất vừa ý. Những tấm vải trời ấy rộng lớn trùm khắp hư không, như bánh xe che phủ khắp tất cả, trong chốc lát ở rừng bồ thây chết kia, bánh xe vải ấy che khuất cả ánh mặt trời.

Thấy sự việc này, hàng trời, người, đạ chúng trong hội đều rất kinh ngạc. Là do Tôn giả A-nan có công đức oai thần lớn như vậy, nên liền khi ấy trên hư không có vô số trăm ngàn Thiên chúng đều nói:

–Lạ thay, lạ thay! Thật là vĩ đại và đặc biệt chưa từng có. Tôn giả A-nan đầy đủ oai đức lớn, tối thượng thanh tịnh, làm ruộng bố thí lớn. Đồng nữ Ca-thi Tôn-na-lợi kia chỉ đem một tấm vải dăng cúng, nhờ nguyện lực nối tiếp mà chuyển được thân nữ thành thân nam. Hạnh nguyện thật lớn thay. Đặc biệt cao cả là vậy.

Các chúng trời đều phát lòng tin thanh tịnh, ở trên hư không mưa các hoa trời và trổ các loại nhạc trời.

Bấy giờ, Đồng tử Ca-thi Tôn-na-lợi, nhờ oai đức lớn của Tôn giả A-nan nên các ý nguyện mong muốn đều được viên mãn, đã thấy rõ quả báo hiện thời như vậy nên vô cùng vui mừng, toàn thân sung

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

sống, đứng trước Tôn giả A-nan, quỳ gối sát đất, chấp tay cung kính, thành tâm nói kệ ca ngợi:

*Lạ bậc khó được, không nghĩ bàn
Trang nghiêm bằng công đức vi diệu
Nay con không có nơi nương tựa
Nhờ Tôn giả nên được sống lại.
Hôm nay con không gặp Thánh giả
Bậc trí nhãn thanh tịnh cứu giúp
Thì mạng sống con không thể còn
Tôn giả đem mạng sống cho con.
Lạ thay! Công đức oai lực lớn
Lạ thay! Ban vui khắp chúng sinh
Khi gặp hoạn nạn khổ gây hại
Khéo dùng phương tiện cứu giúp người.
Lạ thay! Chính là Bậc Ứng Cúng
Rất khó được, điều thiện trong sạch
Con đem một tấm vải cúng dường
Nhờ oai thần, lợi nhỏ thành lớn.
Lại nữa tấm vải dù rất nhỏ
Đem dâng Tôn giả Đại Mâu-ni
Tùy theo mong muốn được viên mãn
Nhờ oai lực nên có quả ngay.
Theo ý con nghĩ, thân người nữ
Chất chứa đủ các lỗi lầm lớn
Nhờ oai lực Tôn giả gia trì
Được chuyển thân nữ thành thân nam.
Tướng trời người chuyển đi chuyển lại
Dùng vật báu trời để trang sức
Trên không lại mưa vải trời đẹp
Rực rỡ rơi xuống thêm vui mừng.
Ruộng phước công đức tốt như vậy
Người nào không thể làm như thật
Người đó ít phước không lợi ích
Bị phiền não ngu si... buộc ràng.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Sau khi nói kệ khen ngợi xong, Đồng tử thấy rõ quả báo hiện thời như thế, liền suy nghĩ: “Ta được chuyển thân tướng như vậy, lại xem đủ các quả báo ưa thích, không ưa thích mà sự lý rõ ràng, ta nay không nên ở nhà thế tục nữa, phải cầu xuất gia.” Nghĩ vậy rồi, đến trước Tôn giả A-nan, hai chân đứng thẳng, đảnh lễ và thưa:

– Bạch Tôn giả! Cho con được đến với Tôn giả, được xuất gia ở trong pháp thanh tịnh, thọ giới cụ túc thành Tỳ-kheo, ở chỗ Tôn giả phát nguyện tu phạm hạnh.

Tôn giả A-nan liền truyền dạy pháp xuất gia cho Đồng tử, sau khi thành Tỳ-kheo, dứt sạch các phiền não, chứng quả A-la-hán.

Trường hợp của thương chủ Nhật Chiêu và vợ trước đây, vì xa lìa Đồng tử Kim Sắc, bị buồn khổ, đi khắp các hang cùng ngõ hẻm trong thành Vương xá, ngã lăn xuống đất, vừa ngồi lên lại ngã xuống, tới lui hoang mang, không biết đi đâu, đau buồn sợ hãi đưa tay đánh vào thân, la lớn: “Khổ thay con tôi, khổ thay con tôi”, kêu la thảm thiết rồi khóc lóc, nay bỗng nhiên nghe mọi người nói: “Tôn giả A-nan từ trên không hạ xuống đến rừng bỏ thân chết để cứu giúp Đồng tử Kim Sắc, làm nhiều việc hiếm có”, thương chủ Nhật Chiêu và vợ như có nước cam lồ rót vào lòng, vô cùng vui mừng, giống như Chuyển luân thánh vương thọ ngôi vị quán đảnh nên rất vui mừng, liền vội vàng đi khỏi thành Vương xá, tới rừng bỏ thân chết. Đến nơi, ông bà thấy Đồng tử Kim Sắc như trăng tròn mùa thu chiếu sáng trong suốt, mệnh mệnh, ánh sáng của La-hầu không hiện ra được, ngồi an nhiên gần Tôn giả A-nan.

Lại thấy Tôn giả có oai lực lớn, có thể phát sinh tướng hiếm có đặc biệt tốt đẹp, thần thông biến hóa vĩ đại làm hàng trời, người kinh ngạc.

Thương chủ thấy rồi liền đối với Tôn giả A-nan phát sinh tâm tin kính thanh tịnh đặc biệt tối thượng, toàn thân sát đất, đảnh lễ nơi chân Tôn giả, đứng dậy, rồi quỳ gối sát đất, chắp tay cung kính say sưa ngắm nhìn, lòng rất vui mừng, nước mắt chảy ròng, hướng đến Tôn giả A-nan nói kệ khen ngợi:

*Lạ thay! Tôn giả phước lực lớn
Oai thần rộng bày thật rõ ràng
Nay con gặp nạn khổ nguy ách*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tôn giả khéo tìm cách giúp con.
Lạ thay! Lòng lành đức đại thắng
Lạ thay! Diệu trí đều viên mãn
Nhất thiết trí, như Đức Thế Tôn
Trong sạch cao tột và sáng suốt.
Như con hôm nay vì đứa con
Mà chìm trong biển khổ ách nạn
Tôn giả trí tuệ oai quang lớn
Khéo tìm cách để cứu giúp con.
Nếu hôm nay con không được gặp
Tôn giả lòng lành tiếp độ cho
Con và vợ con lâu nay đã
Lọt vào lưới khổ không ra khỏi.
Nay Tôn giả đi đến nơi này
Oai lực đại Bi phát sinh ra
Con con được cứu khỏi biển khổ
Cũng được thoát khỏi chỗ hiểm nạn.
Dây ưu sầu nay cũng đã thoát
Nước mắt ưu phiền nay cũng ngừng
Lo âu sợ hãi diệt trừ hết
Ngục ưu phiền nay đã ra khỏi.
Không còn chìm đắm trong bùn lo
Không sợ đâm chém tổn thương thân
Không còn lo rắn độc xâm hại
Không sợ mũi tên lo bắn trúng.
Không sợ lưới kiếm sâu chặt đứt
Không gặp các âu lo thù oán
Không bị cá lớn phiền não nuốt
Không bị ngọn lửa sầu đốt cháy.
Hôm nay Tôn giả khéo chỉ bày
Ánh sáng đẹp chiếu khắp chúng hội
Mắt sáng chúng sinh được khai mở
Tất cả đại chúng đều mừng vui.
Tôn giả xưng tên là Khánh Hỷ
Chúng sinh được lợi ích an vui

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Khéo mở cửa cứu thoát như vậy
Hôm nay con rất đổi vui mừng.*

Thương chủ Nhật Chiêu nói kệ khen ngợi Tôn giả xong, liền cùng với vợ đến trước Đồng tử Kim Sắc, vì lòng thương yêu con mãnh liệt nên tiến đến trước ôm choàng, vỗ về ba lần, vui mừng khôn xiết đến rơi nước mắt.

Cùng lúc, cha mẹ đều vui vẻ nhìn kỹ Đồng tử và nói kệ ngợi khen:

*Tướng tốt như trăng tròn mùa thu
Thân thanh tịnh ánh sáng chiếu khắp
Các ý nguyện đều được viên thành
Cha mẹ vui được thấy mặt con.
Mắt xanh tướng màu đồng sáng chói
Cao lớn trang nghiêm và rất đẹp
Đều nhờ Tôn giả đã đến kịp
Cha mẹ vui được thấy mặt con.*

